

BORSSZEM JANKÓ

A VISSZAHÓDÍTOTT FIÚ.

Az anya. Csakhogy visszakerültél szerelmes magzatom! Jani lesz megint és nem Juon; le is rugod, ott is hagyod az oláh rongyait. Csakhogy megint értesz az édes anyád nyelven!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Ébredés.

TETTRE keltünk valahára!

A magyarság oltárára

Raktunk újra kis tüzet.

Im a nemzet egyben egy lett,

Áll Erdélyben már az egylet,

Anyja a közérzület.

Áll az egylet, s nagyba vágott:

Megművel vad, nyers oláhot,

Tuskót emberré gyalul;

S a rumuny, ha észre tére,

Büszke lesz magyar nevére

S Árpád nyelvén megtanul.

Nagy románok Bukarestben

Heverésznek, tenni resten, —

Talpra állnak most hamar.

›Föl Traján dicső utódi

Nemzetünket föl megöni!

Nyakunkon van a magyar!«

›Ránk tört; és nem kard, mint régen —

Szörnyübb: *könyv* van a kezében

S könyviben betű sok int.

A műveltség sűrű fésű,

Tőle bármi szép növéstü —

Sorra vész a korpa mind.

›Föl Trajanus hős utódi,

Testvértetveket megöni!

Talpra dácsi náció!

Mert olvasni megtanítja

Testvérinket még a szittya!

Mars, civilizáció!

›Nemzetünk oltalma végett,

Egy közműveletlenséget

Hintő egylet köll nekünk,

Ágensünk lesz dászkal, pópa,

Annyi, mint a hal a tóba' —

Igét könnyen hirdetünk.

Hess műveltség! Egyék szappant

Ezután is és ne kappant,

Mignem pálinkába ful!

Erdély sok derék oláhja

Ezt testvérileg kívánja:

›Romanul«, »Telegraful.«

A sajó-vamosi rituális gyilkosság.

— A 8%-os lap távirataiból. —

Miskolcz, jun. 21-én. A zsidók vérlázító fanatizmusának újabb kitörése tartja izgatottságban népünket. *Egy fiatal lány holtteste találtatott meg Sajó-Vámos község határában. Nyaka keresztül metszve, vére kiszivattyuzva.* Rituális gyilkosság fennforgása kétségtelen. Zsidóbíró és sakter elfogatott, csendörök által megveházára kísértetett. *Keresztény anyák rémülete tömeges zsidóablak beverésében nyilvánul.* Forrongás nagy.

Miskolcz, jun. 22-én. Jordán fanatizmus színhelyéről nincs újabb hír. Büntett rituális jellege kétségtelen. *Czinege Máté helybeli kántor a saját fülével hallotta egy ismeretlentől, kinek szavaihoz nem fér kétség, hogy Sajó-Vámoson mindenki hisz a gyilkosságban. Ugyanezt tanúsítják Szlanyinka Terézia mosóhölgy és Vokurka Zsuzsánna diplomás bábaasszony.* — Zsidó körökben nagy a levertség. *Már megkezdték a gyűjtést tanúvásárlásra és ma titkos sürgönyt intéztek Eötvös Károlyhoz.* Nép elkeseredése nőttön-nő.

Miskolcz, jun. 23-án. *Sajó-vamosi rituális gyilkosságról vérlázító részleteket beszélnek.* Nem Sajó-Vámoson történt, hanem Vámos-Pércsen. Fiatal lányt nem sikerült megölni, mert megsebesítve menekült. *Minden tisztességes keresztény sorakozik zsidók ellen.* Erdemekben megöszült egyházfink — Klopicsák Nep. János — ma fülem hallatára minden szolidaritást megtagadott velük. — Keresztény anyák minden nap reszketve várnak újabb rémhíreket. — Népet csak a szeretetintő szózata tartja vissza szörnyü megtorlástól. Zsidók remegnek.

Miskolcz, jun. 24-én. Sajó-vamosi rituális gyilkosság nem Vámos-Pércsen történt, hanem Vámos-Mikolán. Biztos tudomásom szerint több helybeli fuvaros abosi állomáson sánta koldussal találkozott, ki becsületszavára állította, hogy vámos-mikolai emberektől hallotta, hogy nyolcz nappal ezelőtt a mikolai sakter betakart szekérral ment a falun keresztül. Szekér tartalma ismeretlen, de megbízható béresgyerekek állítása szerint rituálisan lesakterolt keresztény lányka volt. **Sakter még szabad lábon.** Nép felbőszülve.

FÜLETLEN GOMBOK.

Az atlanti kábel egy része megint megromlott. — Bizonyosan valamelyik czethal ehült meg és harapott le egy darabot belőle — kábelfrustuknak.

*

Névmagyarítások.

Junyfer = Mádi. — *Obermann* = Jászi.

*

Potya halál.

Pesti öngyilkos körökben végső az elkeseredés a fölött a jogtalan előny fölött, amelyben a budai öngyilkos jelöltek fognak részesülni, július 1-től fogva potyára ugorhatván le a lánchíd közepéről.

BIZI és T.A.A.F.I.

— Gyerek-majom história. —

Jön a *Bizi*, lábán roppant bagarja —
Lesi *Taafi*, s a fenekét vakarja.

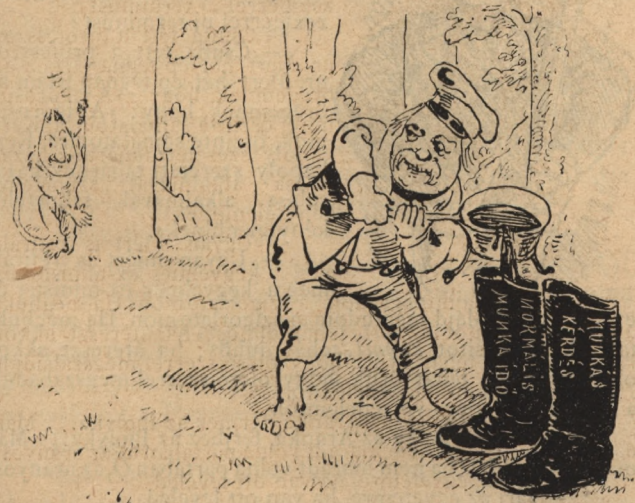
Aztán hamis *Bizi* tovább lépeget, —
Csizma felé *Taafi* mohón nézeget.

A nagy csizmát a lábáról lerugja, —
Fejét *Taafi* a fa mögül kidugja.

Taafika a csizmát fel is próbálja —
„*Bizi* leszek én is!” — így szól magába.

Hamis *Bizi* szurkot ünt a csizmába —
Vágyik is már bele *Taafi* kis lába.

Húzza, húzza... Benne is van!.. Ne neked —
Szegény *Taafi* a csizmába bennreked.

Német színkeverészek Ausztriában.

— Nagyon eredeti tudósítás. —

Plener. T. gyűlés! Mint az osztrák-német képzőművészeti társulat elnöke, van szerencsém önöket, t. párttagok, felkérni, sziveskedjenek az általunk kihirdetett pályázat eredménye fölött dönten. Mint önök tudják, társulatunk egy pályaműre versenyt nyitott, mely munkának célja volna az osztrák-német párt állami ideálját legtökéletesebben kifejezni. Szükségünk van rá, hogy ez megtörténjék. Taaffe gróf szláv tárgyú képcsarnokot alapított — melynek vonzó ereje oly nagy, hogy a mi galleriánkat, az u. n. »Német Miska-galleriát«, már csak kevesen látogatják, s félő, hogy utóvégre egészen üresen fog állni, ha egy-egy érdekes, korszerű képpel föl nem frissítjük. Mindössze három kép érkezett — melyek ime, ki vannak függesztve s a pályázó művészek lesznek oly szivesek a festményeket megmagyarázni.

Plener. T. gyűlés! Ismerik nevemet. Régi jó firma vagyok a czenalista iskolából. Amit most bemutatok, az is azt bizonyítja. Képem czime: »A németség diadala a szlávok fölött« — vagyis »Legyen úgy mint régen volt!« A kivitel keresetlen. Egy diadalszeker, melynek tetejében egy arany nap ragyog, a naptányérba e szó van írva: *Centralismus*. Magán a szekeren egy kiberetvált, frakkos bureaucrata alak íróasztal előtt ül és egy munkán dolgozik, melynek czime: »A németség kulturhivatása.« A szekeret négy ember huzza ló gyanánt: cseh, lengyel, szlovén és egy klerikális alak. Nos, hogy tetszik ez a pompás allegória? Főleg a kivitel. Veszik-e észre, hogy csak két színt használtam? — a feketét meg a sárgát. Két színnel ennyi árnyalást és változatosságot elérni — kérem a díjt! Ennél különb munka nem lehet.

(Dr. Johann Kaisersmarn: So is!)

Dr. Steinwender. Tagadom! Én egyáltalán Plener művészetére nem sokat adok. Először is mert Plener venter non studet libenter. Aztán mert a czenalista iskolának vége, mióta a berlini grossdeutsch festő-iskola háttérbe szorította. Én ennek a hive vagyok — berlini impressionista! — Csatlakozzunk szorosabban Berlinhez, hiszen azért megtarthatjuk individualitásunkat. Az én aesthetikai elveimet már színvegyítésem is mutatja. Én három színnel dolgozom: ezek a fekete, a sárga és jó adag buzavirág szín. De egyiket se használom tisztán — hanem a hármát művészileg összekeverem s ez bizonyít művészi talentumom mellett. Egy új színt is teremtettem. Munkácsy feketével feketére pingált, én feketesárgára buzavirág színnel. Egészen új valami — nem oly antiquált, ósdi mint a czenalista fekete-sárga. Amily fölséges a színvegyülékem — oly pompás a tárgyam is. Allegória, allegória! Plener ur művészete idejét multa. Plener ur hajdaniságát semmitem jellemzi, mint hogy allegorice dolgozik a realismus korában. Az én képem csupa merő realismus. Kedélyes genre-kép, mely Vautier és Knaus képeivel versenyez. Német Miska egy falusi korcsmában kedélyesen sörözget három pajtásával. Mind egyiknek arca más typust mutat: — az egyiké csehet, a másiké lengyelt, a harmadiké szlovént. De azért a ruhájuk német és Német Miskával koczingatva mind-

egyiknek a szájából egy czédula lóg ki, melyen ez áll írva: »Mir sanme alle Deutsche!« (Hoch! Hoch!) Látom, hatást keltettem s a legnagyobb elégteliséggel vegyes győzelem: biztossággal foglalok helyet.

Dr. Weitlof. Én is pingálok. Versenytársaim kontárok, pacczerek. Plener urról nem is szólva — mit akar Steinwender ur az ő színvegyítésével, összekeverve azt, ami össze sem fér? Buzavirág színt a feketesárgával! Ki látott ilyet! O heiliger Clexinius von Schmierfink! Én késsel kékre festek. Buzavirág szín alpra Bismarckblauval hatok. Ez a két kék szín összefér, ezeket lehet vegyíteni. Hát még a tárgy s az irány! Sem allegoria, sem genre — ő s német vaskos komikum. »A szent-István torony, tetejében porosz sisakkal. Alul egy cseh klárinétos, egy megjuhuzott kétfarku csodaoroszlánt vezetve, szájtátva bámul fel.« Kell-e több? (Tetszés. Dr. Johann Kaisersmarn hátán loyális borsószemek mutatkoznak.)

Herbst. Tessék határozni: a három pályázó közül, melyiké fogadtatik el? (Hoch Plener! Hoch Steinwender! Hoch Weitlof! Zaj. Taps. Pisszegés.) Így nem megyünk semmire. Csendet kérek! (Szavazzunk!) Megsiketülök! (A pártok hajba akarnak kapni. A Pleneristák fenyegetik a Steinwendereket, ezek a Weitlofokat.) Uraim! Meine Herren! Semmi rendetlenség! Taaffe még jót találna rajtunk nevetni. Halaszszuk el tehát a határozást — döntsünk majd ősszel — addig pedig csókolózzunk! (Nem kell!) De uraim! Taaffe ott kukucsál be az ablakon — legalább egy pusztit az ő boszantására! (Megtörténik. Álczuppogás. Taaffe átlát nemcsak az ablakon, de a szitán is. Eszében sines boszankodni.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Csuflá tett a kegyelmes ur. Hát még se házasodik! Megretirált, mint uri magamra szigorlat elől. Most csak az a kérdés, kap-e az ember ősz zexundzexigerrel új terminust?

-- Csuflá tett a professzor ur. Mert hát ép tegnap irtam az öregemnek, hogy: »A rigorosumok, őszinte sajnálatomra, Kerkapoly szeretett tanárunk házassága alkalmával szünetelni kénytelenülnek«.

— Ugyan miért is retirált meg a kegyelmes ex-minister és ex-völégény? Majd megtudom a szigorlatomon. Ha megbuktat, akkor obsitot *kapott*, tehát dühös; ha átereszt, akkor obsitott *adott*, tehát örül, hogy olcsó szerrel megszabadult a fenyegető papucs-veszedelemtől.

— Férjhez megy az Aranka, férjhez az Iboylka... Már már desperálnék, ha nem maradt volna pártában Ő, az aranyos.

— Járj az egyetemre, ha van ott leveled.

— Mir most csak mégis megházasodik a kegyelmes! Kitakar, betakar — tudja f... e mit akar.

Tempora mutantur.

Szent volt az Apostol hajdan,
Jámbor éltit, tettét
Méltán a könyvek könyvébe
Megörökítették.

De manapság, hogy az erény
Napról napra gyérül:
Törvényszéki csarnok ad hirt
Cselekedetéről.

Dicsőffy Lóránd

jubilált magyar színész a „Pannónia“ előtt.

Kiállítás? Igen?
No hát itt vagyok, kiál-
lok én!

Lássuk ki konkurrál? Ját-
szom Sekszpórt, Moliórt, Kato-
nát, Dümást, Csikyt, Sárdút,
Bercziket, Húzsó Viktort és
Toldyt. Vigjátékban jellem-apa,
drámában lírai szerelmes, trágé-
diában hős, óperettében buffó,
óperában bas-bariton, népszin-
műben naturburs vagyok. Jámbus
vagy próza, — nekem egyaránt

ömlik. Ezenkívül tudok reczitálni, sugni, ugatni és
a szájjammal fát vágni. Adok monologot a Czokvelin;
tánczolkok, karót mászkok, miákolok; az arcizmaimmal
kivonaglom a naplementét, a vihart, villámok cikázását
s a teli hold mosolygását és tudok csinálni szagtalan
göröglüzet.

Hadd lám, ki teszi meg? »Biz isten elnyelem!« mint
Hamlet mondja.

Banda!.....

És ime: hova jutottam én, és hol vannak e nyo-
morfiak?!

Tegnap bevetődöm a »nép«-be, és kit látok ott?
A nagyorru Németet!... Velem volt kellékes és szín-
laphordó Kikindán, a becsületes Jakab alatt. Az volt az
élet! Mikor a bucsúztatókat széthordtuk, három napig
együtt ittunk a Kada Pepi kertjében Megmondhatja
Fenyéri, ő is ott volt, meg Latabár ur is.

Allávalló czöglingek!

Még egy jeles firmával találkoztam. Itt van Szatyi
— vagy a hogy ő itt a fővárosban a kiállítás tartama
alatt magát hivatja: Szathmáry Árpád ur, h-val! Ott
volt velem Aradon. A Murányiban együtt kvaterkázunk.
És most ő a fővárosi deszkákat tapossa, én pedig a fővá-
rosi aszfaltot a Pannónia előtt.

Banda!...

Azt mondja Hamlet: »A hányat fel a kerék, annyit
alá is!« Lejárban szoktam mondani: »A hangyához
külszék iskolába, ott megtudhatod, hogy télen nincs
munka!«... Nekem még kánikulában sincs!

Itt is hagyom ezt a vonagló fővárost, mihelyt
valamelyik bandafirer utiköltséget küld. Csak egyre
várok még. Azt hallom, hogy a kiállításon valami nagy
»monstrum hangverseny«-t fognak rendezni, minden
jeles fővárosi művész közreműködésével. Ha még arra
sem kapok meghívást, úgy »halj meg Caesár!«...

A nagy Húzsó is meghalt!

Nem érhettem meg, hogy engem lásson. Csak azt
szerettem volna, hogy addig éljen, míg én eljátszhatom
előtte Quasimódot.

Nincs az a koszoru Pantheonodon, mint a minőt
én tettem volna fénylő koponyád ezüst fürtjeire.

Te Pista! Ha találkozni akarsz velem, gyere a
»Munkácsi csárdába.« Itt van most Teleki Sándor, a
színművészek nagy protektora. Minden este velem vacso-
ráz, meg Faludival.

Bevitt minket a Solymosihoz is, a dalcsarnokba.

Megnéztem, az a híres Ira Pajne miként lövöldöz?
Milyen idők! Már ez is valami?... Hol van itt a drámai
hatás? — mikor a feleségét nem is lövi agyon! Sőt az
a virtusa épen, hogy igyekszik agyon nem löni. Hol van
itt az Arisztóteles törvénye? A tragikum? Mit bolon-
ditja a népeket? Arany óráról is lefricskázza az ezüst
forintot. Az én arany órámról lőné le azt a forintot, vagy
az én forintomat arrul az óráról, akkor respekt!

Az egész nem ér egy durrantást!

Meg volt a czöglingek exámenje is.

Ott voltam! Satnya ivadék! Orra hegyit sem látom
ott egy fia Gyenesnek, az egyetlennnek, akit magam mellé
méltatok. Don Czézárul nem tudom, ők silányították-e
tönkre, vagy az őket. Előadás, Czezar és czögling ugy szét
volt rongyolva, mint egy tavalyi szini cédula.

Hallja öcsém, don Császár! Engem látott volna,
hogy dobtak ki a kocsmából! Aztán ez az a híres spanyol
grandi büszkeség? Így jár és kel egy Caesár?... Nézze
meg Gyenest! Vagy Mustó komámat, az opera sugóját!
Az tud kevélyen és önérzetesen járni. Nem hiába
együtt tanultuk az élet konzervatóriumát, a minőrül
ezeknek a mai csipasz generációnak ideája sincs. Az
volt a »szini tanoda«, mikor a színben játsztunk propor-
czióra. Öten laktunk egy kis szobában: én, Lendvay
Marczi, Szerdahelyi Kálmán, Egressy Gábor meg
Timár Jancsi, aztán szegény Marczi egy akkora dara-
bocska paprikás szalonnát kerített valahol, mint a két
ujjam, azt szopogatta három napig, mi pedig többiek
azzal laktunk jól, ami róla lecsepegett.

Ez a konzervatórium!

A mostani?... Banda!

Szilágyi Vilmos játszta Don Józét. Hát amice,
maga intrikus? Nem mondta meg magának a profes-
sorja, hogy az ilyen olálkodó, sima cselszövőt kalucsniban
kell játszani? Maga még vörös parókat sem tett! Hát
miben nyilatkozik aztán az ördögi lélek?

Ó, gyatra sarnyu a büszke széna után!

Abba a rongy lapodba pedig, Pista, most ne tégy
semmit! A kiállítás alatt a Réthy koma nagy mammuth-
jának se szerződök semerre!

Banda!..

Dr. Hombár Mihály

védbeszédeiből.

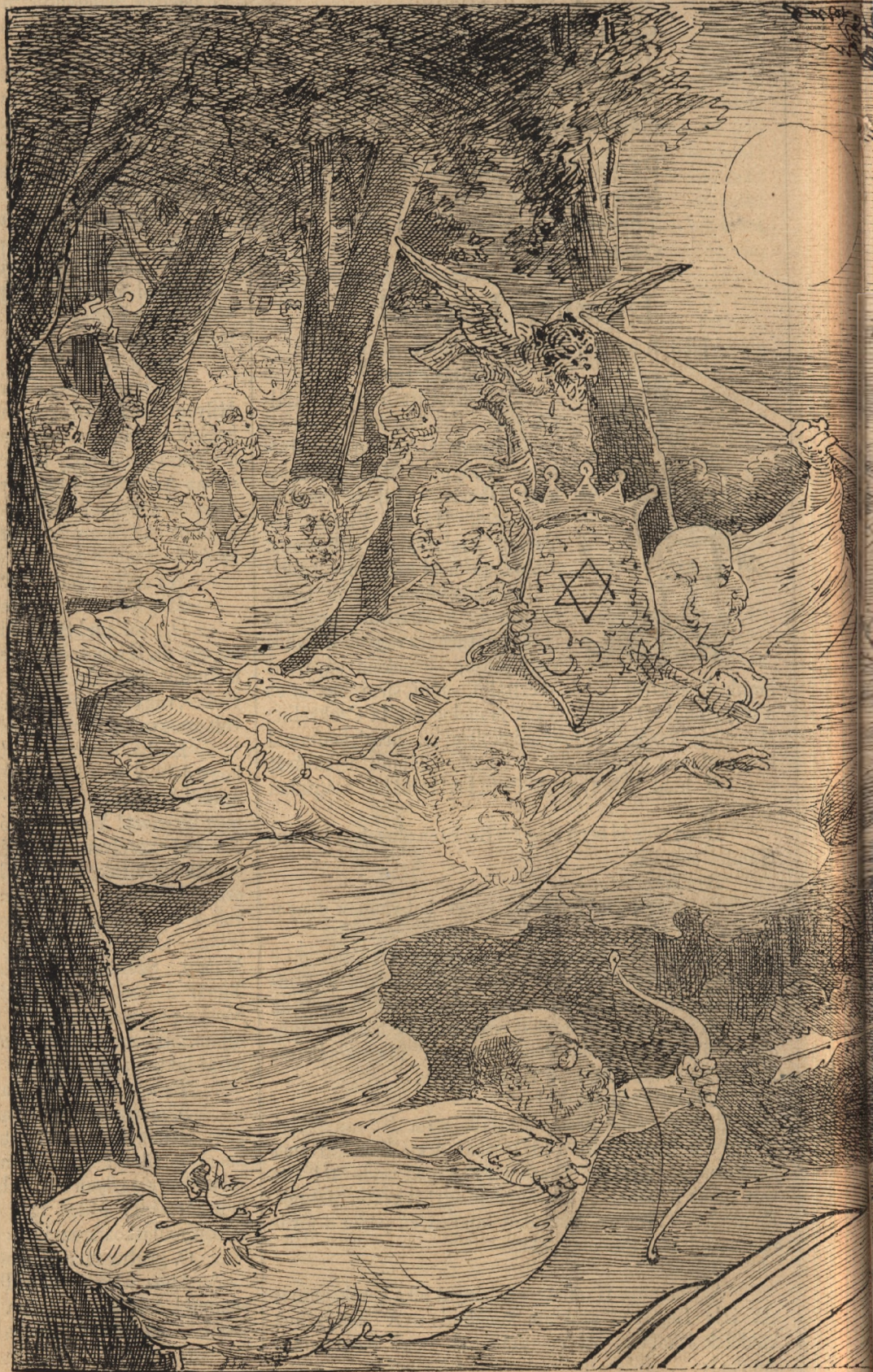

— Testi sórtéssel vádolt Bütykös védenzemet kérem felmenteni, mert ő magánvádlnak testét nem bántalmazta: hanem csak fölmelte és leeresztette, üsse meg magát, ahogy akarja.

— Jogtalan elsajátítással vádolt Cserép Illés védenzemet kérem fölmenteni, miután a magánvádoló az elvett tárgyakra nézve megtartási joggal nem birt: mivelhogy nem is bírta megtartani; mert ha jól megtartotta volna: vádlott el nem vehette volna.

— Én sem tagadom, Tek. Törvényszék, hogy azon tiz zsák buza, melyet Suba Pál magához váltott, lopott jószág volt; de mindamellett nevezett védenzem »orgazdaság« bűntettével nem vádolható, mert az orgazdaság tényálladékanak főismérve: a vagyoni haszon. Már pedig védenzem — amit egyébként az árutözsde kivonatóval is bebizonyíthatok, hogy a vétel és eladás ideje közt az árak sokkal alábbszálltak — még olcsóbban adta el a buzát, mint megvette volt; tehát nem hogy haszna volt, hanem inkább még kára. Kérem őt tárgyi tényálladék hiányánál fogva fölmenteni.

— Ámbátor a vegyi elemzés a borban, melyet Libák János elárusított,

(Szövegét lá

ZTI PARKBAN.

ártalmas anyagoknak nagy mérvben való létét konstataálja, mindazáltal mi sem bizonyítja, hogy ő a bor közé keverte az ártalmas anyagokat; sőt éppen a szakértő vegyészek azon állítása, miszerint a kérdéses borban több az ártalmas anyag mint a bor, valószínűvé teszi vádolt azon állítását, hogy a bort keverte az ártalmas anyagok közé, mert közszokás, hogy a kevesebbet keverik a többbe, nem pedig a többet a kevesebbe; és mivelhogy a btk. csakis az ártalmas anyagok keverését az élelmi cikkek közé rendeli büntetni: kérem a Tek. Törvényszéket, méltóztassék védenyemet a »közegészség elleni büntett« vádja alól bizonyítékok hiányában felmenteni.

— Maga a panaszló fel is beismeri, hogy védenyem a feletti felindulásában követte el rajta a súlyos testi sértést, mivel feleséls közben többek jelenlétében azt mondta, hogy »védenyemmel tisztességes ember nyilvánosan szóba nem állhat.« Nem boszuból verte be hát védenyem a panaszos fejét, tek. Tvszék, hanem azon nemes ambízióból, hogy panaszos becsületsértő állításának valótlanságát minél nagyobb közönség előtt beigazolja, ami neki ezuttal fényesen sikerült is. Mert ine tek. Tvszék, mi, kik itt vagyunk, a kir. ügyész, bírák, védő és jegyző, nem vagyunk-e mindannyian tisztességes emberek, s nem állunk-e a védencz urral most nyilvánosan szóba?! Tekintve tehát, hogy a jelen esetben az ellenfél fejének betörése védenyem részéről az erkölcsi rehabilitációnak egyetlen eszköze volt — kérem védenyemet folmentését.

d a tulsó lapon.)

(L. a rajzot a megelőző oldalon.)

Rázva riasztó zörgéssel paragrafusi lánczát,
 Látod elől **Csemegit**, mérge dagasztja kezit.
Wenzel a »Corpus Jurist« készül vágni Tiszához,
 S »gentry-penét« feni rá **Pözneri** Károlojos.
 Döngeti ősi patzsját **Dávid**, princz de **Wewrewsshegy**,
 S vérszopi solymát **Nendtvich** lebocsátja reá.
 Hős vértől pirosult gyászos veronézi szalámit
 Dönt neki zord **Teleki**. »Hej Tiszá, most gyere ki!«
 Szürös éleznyilait fenn czélzással kicsiszolva,
 Ime a harciba riszi s szórja ki **Börzevicz**.
Cingulus is kísért, a **Venusus**. Rá a tiránra
 Megmért makrokefált s mikrokefált hagyigál.
 Söt **Csiky Sándor** drága hívünk, lóditva keservvel
 Sarkantyus csizmát: áldja a nyüstje tövét.
 S még sok, akit **Jankó** ki nem írhatta hüven emíten,
 Adáz rad szuszogást fujva Tiszára, kereng, —
 Mig maga — már ez sok! — mosolyog kabinet
 prezidense:
 »Szellemelek nem ijeszt szellemi rém alakok!«

MOKÁNY BERCZI

az országos kiállításon.

Fü haj!
 Semerre e'kkis luf-
 tos ájer, ha csak ott
 a kijállítási békane-
 velő medencze tájí-
 kán nem, ahun anyi
 a suhogó szentem,
 meg annyit tolják
 környülöttük a szelet.

Nem szeretek bé-
 vül az városban.
 Ahun egy hotel mel-
 lett ellipkődök, rám
 ereszti a gazda mind
 a tizenkilencz esu-
 hasz legényit, a ko-
 mondor kapussát,
 megest az emeletbéli
 szobanyitogató hálás
 pókjait, vinnének be
 magnak. Nem is ven-
 dégfogadók mán ezek, ha' vendégfogók.

Ucczu dárom madárom! — csak ikább ott kari-
 kázok el a locsogó viz előtt. Aki jarra fele hajlong jobbra

bóra e'cssöpp uri parti után: az megannyi Medenczei
 Vénus; addig járnak az korzóra, amég kutba ejtik a
 balekot. Onnad oszt me'ppillanthatja az iftyu, ha főniz
 az egekre, mekkora feneket kerítettek az ú elhódította
 vígett.

Betérek a dzsenti kernyelhöl, a Szabó Gejza
 főhadpinczernagyhol, aki, mikó hüsel, a szalvétájával
 mind elhajtja magátul a legyet. Ienkor gyün rá a versel-
 hetés. A kádencziáját oda pöködi a falra, hadd óvassa
 ország világ hogy:

Ajánlok egy középutat
 Még pedig a Sugárutat
 Ez kivezet a kiállitásba
 Pohl Károly sörcsarnokába.

No jó, ne a könyökivel törüje föl utánnam a
 borraivalót, mondok. Betérek nállatok. Hopp legínység,
 upre!

Hát oda felejtkezik elejibém ez a dufla cigányba

ójtott kilencz puttonyos subiczk másolás.

— Hajahaj, pörkölt kávébukron világgá termett
 öcsém, ugyan ki szilta ki ien tókélletesre aztat a tajték
 fejedet?

Nagyon meleg vót rániznem. Vigyorgott a maki
 magyar és hozta a sört.

— Amurád, mondok neki szüvessen, magának
 fordítval köll ötöczködni. Ugy, hogy aki jaz többinél fehér,

magánál az lögyék fekete. — Nem értette, hát hamarosan emlékezetből leptyografoztam. Ezentul a kávé mellé í

csak a tejet hozza és jeges medveczukrot szopogat ha náthás — vergye föl az áfrikai fehér himlő!

Himlő — errül jut eszembe az a him, aki ott lő a nemzeti színű kék macskába, tövibe a zsidógóganak.

Ajnye ajnye Ira Pajne, te csakugyan kilünéd a százás bankóbul az ötven forintot! De aszondom én neked, komám amerikánus: ha jén előttem is olyan takaros jankédudlis hőgy vóna jaz célpont, szem lehunyvást oda trafálnék.

Trafálni, tréfálni, treffezni, töközni, makkozni, mekaózni, guberálni és takarni aratás előtt is — ez az én világom.

Hadd is szójjék benne az a csöndes kivilágos kijá-lításig!

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Tekintsék pld. a napot, ha letünt.

— A zöld abban különbözik a kéktől, a miben péld. a sárga a pirostól.

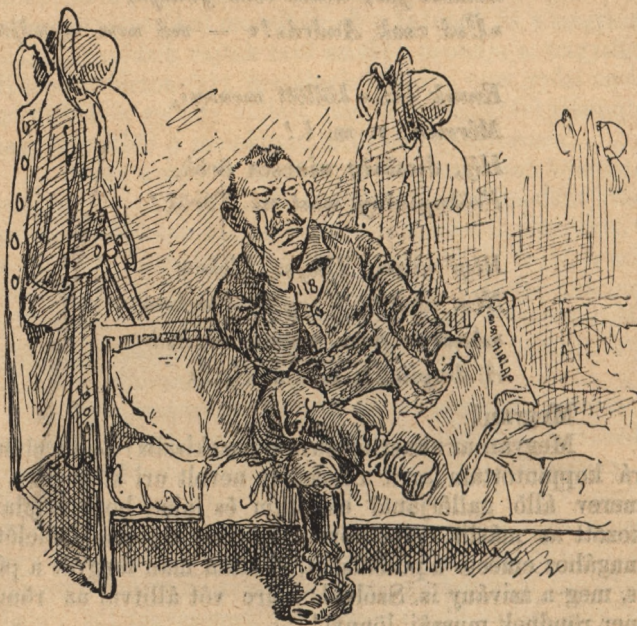
— Nagy Sándor erre azt mondá: az avantgardom jól tartotta magát.

Sugás után.

Tanár. Mit gondol kérem, kik adták ki ama hires capitularékat?

Diák (roszul hallott sugás után)... A „Nagy Károly és fiai” cég.

MIHASZNA ANDRÁS fővárosi m. k. rendőr szemlélődési.

HEJ be nagy sor esett itten!
Hogy megérjem, soh'sem hittem.
Kezd már valóságba mennyi
Aminek csak m. l.!

Omlibuszok hajtnak sorba,
Erkölcson sem esik csorba,
Az oszfalton minden este
Nem piroslik dámák teste.

Söt már magam is a markom
Ott köpöm az utcasarkon,
És nem ülök földig ázva
Naphosszant a kávéházba.

Immár illő tisztességgel
Bánok én a czibilséggel
És fáinon mondom neki,
Hogy a f. .e megeheti!

Mindez a csodák csodája —
De mindennek koronája:
Egy poszkiszlist, valóságost,
Szintég nyakon esiptünk mámost!

Van az fejben igen sok dunszt,
S mondhatom, hogy nem olyan kunszt
Födhöz ütni a Poszpislist,
Mint megcsipni egy poszkiszlist.

Láttam méltóság Thajsz Eleket,
Fujta nagyon a meleget.
Sétálni jár, nincs több gondja,
»Üsd csak András!« — má nem mondja.

Ennek biz e köllött mennyi,
Mérmer: r. m. l. !
Héj, dicsőség nincsen örök,
Főkapitány most az Török!

Régi uram, Thajsz Elekem
Nem áthatja, s így szól nekem:
»András fiam, ugyan lóditd
A dutyiba a vak kódist!«

Megvan!

Megvan az akasztófárávaló poszkiszlis! Lefüleetem, rá koppintottam arra a hosszira nevelt uri körmejire, a merev álló gallérjánál ekaptam és akar hogy rugdalozott az máslis czipellőivel, dutyiba tettem. Délelőtt magához emeete a poszkiszlit, délután mán megvót a píz is, meg a zsvány is. Szólval: helre vót állitval az rönd, mer röndnek muszáj lönnyi!

Vége! Azt kajabálja a ragaszték áruló az aasó Dunaparton, hogy nincs többé drótos tót! — én meg azt kajáttom most fölpöczköt fúvel, és ütöm az mellyemet: hogy nincs többé poszkiszli!

Ezután nem lesz oan aranyos dóga a téns postás hévatalbeliek ú nasságaiknak. Iszen uramfia! azt hitték az ifurak, hogy aztat a sok pizes leveleket mind nekik otrezolják. Majd lesz rájuk szemem ezentul, mer könnyen elgondubhattya az ember — ha van benne m. k. ész — hogy milyenek ott az aprószentek, ahun ilyenek az Apostolok.

De mégis a' tetszik neköm az egész dologba, hogy akadt egy czibil, akibe vót annyi böcsület, hogy rávezetett az nyomra. Ez az, amit én régen prédikálok. Ha tunná a czibilség, mi az rönd, mindig így kőne annak lönnyi! Mer kérem alássan, az a sok czibil akármilyen kevés, egynek-egynek az eszi mindösszevével talán mégis többet tudhat nálamnál és ha csak annyira van segítségemre, mint ennél a postás ifúrnál, hogy a zsványt a kezemre adja, a lopott pízot pedig beszögáltatja: ammán tökéletesen elegendő. A protikúlumot mán megcsinyálom a letesletnagobb puntumossággal, mer az vele jár az röndvel akinek lönnyi muszáj.

Megkerül ám kérem szivesen a Gazdagh gyilkosa is. Meg az, egész bizonyossággal! A müt hetekbe is magára vádúta egy csirkefogó, de nem hittem el neki, mer nem tudta beigazúnyi. Kidobtam a gazembert. Ugy repút ki gyalogjába, hogy a vélezipelős ifram se különben. Most azt lesem, mikor gyün el az igazi.

Ha elgyün, aztán ki is tudja mutatni, hogy ű az: akkor beteszem a dutyiba. Ha nem, akkor nem, mer az én eszemen túl nem jár ilyen gyüttment kapczabetyár.

Hé te omlibuszos, hogy mersz te megánni, mi?! Mész odább mingyán te kódisfiakker, mi?! Ne morogj

paraszt, azt a stajerantos pennaferagó miatyánkját a kihült apádnak! — mer úgy fölruhlak kordéstul, hogy a Harminczad utcátul a Gólyáig kódulod össze aztat a köcsönbe vett liberias tagjaidot. Tanúd meg, ebnyiró parasztja, hogy r. m. l.

Kípes ujság, nem akartam
Neked azt elhinnyi:
»Hogy vak kódist nem kell többet
A dutyiba vinnyi.

Mert életét megsokalta,
— Meg van írval szépen —
És magát felmagasztalta. —
— Láttam is a képen.

Van magamhoz való eszem;
Könyű nekem tunnyi,
Hogy nászszáju ujságiró
Pizér szok hazunyi.

Mert aminek muszáj lönnyi,
Ami van is vót is:
A m. k. röndhöz
Dukál az vak kódis.

Viziók viziói.

— Andrassyuti siralmak. —

I.—T. szerk. Ur! — Üdv Wein vizigazgató urnak. Boldogulásom neki köszönhetem. Csak neki. Ő hozott azon megbecsülhetlen helyzetbe, hogy legközelebb megnyithatom »Nagy Vizvezeteki Állatkertemet«, melybeu az Andrassy-uti viz bámulatos állatvilága — halacszkák, kígyócskák, békácskák, bogárkák, ázalagocszkák és gilisztácskák — tanulságosan lesz bemutatva. I. hely 20 kr, II. hely 10 kr. Eljen Wein!

Wasservogel Péter
hydráns.

II.—Szerk. Ur! — Ne bántsák Weint! A tudomány védelmébe veszi őt, mert az Andrassy-ut vize a legremekebb tudományos buváranyag. Minden csöppje egy világ, melyet meginni valódi boldogság, melyet szidni halálos vétek.

Prof. Mikrobinszky Bacillus.

III.—Tek. Szerk. Ur! — A hazai fürdők panorámája a kiállitáson tökéletlen. Hiányzik belőle az Andrassy-uti Wein-izap-fürdő, melyet e napokban szándékozom megnyitni. Semmi svindli, csak tiszta vízvezeteki ivóviz. Igazságtalanság Wein ural kiitatni akarni az ilyen pompás gyógyviz levét.

Frottinger Katalin.

(Folytatása a mellékleten.)

A Juczi szobalány.

Csókolom a kezeit egyetlen aranyos nagysága!

Ezzel állítottam be a minap az Ilka nagyságához. Még czuplinger olyan bejegyzési díjat nem kapott, mint aki oda rekomendált, az Abszi urfi.

Oh mongyó!.. de boldog is vagyok azóta! Akár a mennyországban járnék, mikor az isteni Ilka nagyságát szolgálom! Aztat a szeplős Rézit, meg a holdvilág képü Liszka pajtásaimat majd megöli az irigység az én forszittem miatt. Adom is előttük a nőbel kammerzsófit. »Könyü neki!« — sipogják a mérgesek — »mikor potya ántrittja van a népszínházba!« — No bizony!

Eleinte csak eljártam minden este, de most már, parazol donnór, fád nekem. Nem is járok, csak a premörökre. Oda is csak akkor, mikor a nagyságát, ha előfogja a rendes náthája, kipótolja valami vidéki teins asszony. Jesszusom, de smaklóz jádzanak! A nagysága estéli fölleptein mellette vagyok az ötözöbe, ahun rá adom a drága tagjaira azokat a fölösleges ruhácskákat, akik czombtövíg vannak dekoledálva. Köll is ilyen termetnek ruha! De csak megteesszük, ne akadjanak mindig belénk az eszthetigások, mint a volt asszonyom szokta nevezni a zsrnálistákat.

Jaj, mennyi bajom az urakkal, hogy be ne eresszem a kis szobába, vagy hogy kitaszígáljam onnad. Mert velem is maradhatatlankodnak. Ha tele nem lett vóna a két markom borralalóval, a pomádés kopasz fejúkhöz vagdostam vóna azokat a rengeteg bukétákat, akit az öreg nagy dobossal nyúkáltatnak föl nekünk a zenekármentöbül. Jóllakna vele három tetén, hát még mink!

Minden szabad estén kísétálunk a kiállítási kór-sóba. Ugy hijják aztat a nagy gödröt, akiba magosrul

ugrik bele a víz. Azt körül lebegjük. Én hátul viszem a hűvös ellen való vizitkét, elől meg az aranyos nagyságát kíséretetik a fő urak. Majd kiesik utánunk a népek szeme, mikor arra sétálunk. Osztán elmegyünk a Dobosba, ahun gyöngy valczeroikat muzsikálnak a katonák és a nagysága elábrángatódzik rajtok fájó szivből, mondja a nagysága Közbe is furton furt beszélnek hozzája, nem győzi emelgetni bele a gyöngy vállait, meg a legezöjével kikoppintani képükből a moloknyit, akit bele gyugdosnak.

Hogy a minap megint ott vagyunk, csak köszöntek szépen, de nem gyüttek hozzánk. Azt a másikat kísérették, a Márton kisasszonyt, az orfeumbeli lötyörkét. Ó, a Márton libája! Szép a gyalázatos kívül belül, a szinpadkán kívül és azon belül, oszt' olyan ártatlan gyermeki pillantásai vagynak mint egy ábéczés kis lánynak. Mer mentül ártatlanabbul pillangat, antul jobb hasznát veszi. Mindent elhisznek azok az férjfiak — oah!

Visszamasznak még azok mi hozzánk! Most demenstráciából a vidéken jádunk és akkora a lelkesedés Szilas-Györkön, Nád-Alsó-Szt.-Mihályon, Bugacson és Domszögön, hogy olyat nem látott még a torony hegyibe levő vén bádóg kakas. A nagy szálában a kályha mellett egy zárt széken volt álló helyem. Hol megrikatott, hol megnevettetett az aranyom, hogy porhanyóra tapsoltam bele a két tenyeremet. Az emberek csak níztek. »Nyilván hozzá való!« mondták. »Persze hogy igen!« feleltem rá stoltzosan. Hadd tudják, ki vagyok!

Hogy tegnap megjöttünk, mindjárt próbára mentünk. Istenkém, hány próbán lehetett már az én nagyságám, mikor most is még minden reggel próbára megy? Sokat is gondolkodtam rajta az én eszemmel, hogy tulajdonképen minek is neki próbálni? A szerep ha szerep is, de nem mindig ruha.

Ha szép idő van, akkor gyalog megyünk és én viszem utánna a rolétát, amit jádzik; és amíg a nagysága odabent próbál, addig én szemlesütögetve felelek a szinész uraknak, mert tudom mi a bontony. Ó túllük se védekezhettek. Mit is csináljon az ilyen fehér nép, ha a gyöngébb nemhez tartozik?

Valóságos arany kalitka az, akiben lakunk. A művésztetjivel szerezte, ugy ám; mint a Bulóczkyné nagysága.

Mikor jönnek azok a czukros gavallérok, akkor kell ám szemesnek lenni! Csak az elegáns manér segít, meg a tudomány. Mert tudni kell franczójávu, hogy mi az a migrén; és ángliusul, hogy mi az a negligzé.

A jó szobacziczus holtig tanul. Ilyenkor, már hogy migrénkor és negligzékor, nem eresztődik be senki se. Van egy pár bejáratos egyetlen, de már ezeknek is mars! Most vannak ott nála az ujságírók, akiket megtraktálunk borral, hogy kapjunk érte ténát. Franczójávu ezt ugy hijják, hogy reglám, mert enélkül, azt mondja a nagysága, olyan a művésznő, mint a roszul puczolt lámpás. Füstölög, de nem világít.

Boldog életem van, bár soha sincs kimenóm. De nem is szeretném, ha innen ki kék mennem.

Mert akárki a világot
Kétszer is bejárja:
A szép Ilka nagyságának
Sehol sincsen párja.

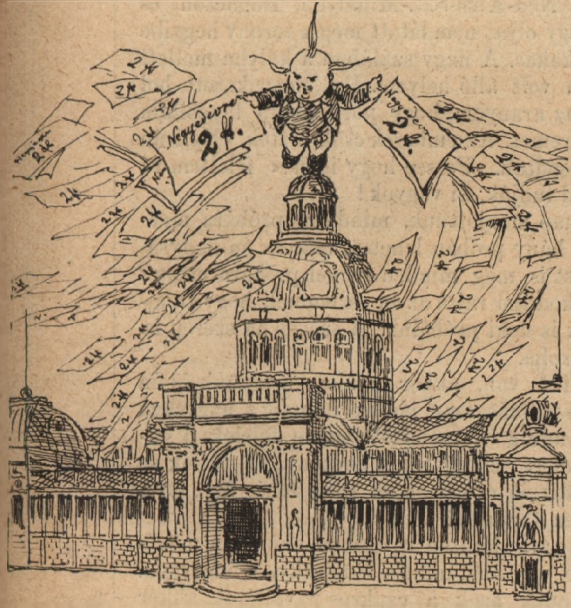
SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Golconda. Nem, az ön minden kincseért sem! — **Nebulo.** E tiszteltemélt, úsz tréfát kár volt érdemelt nyugalmából kizavarni. — hangol inkább mint derűltségre. A rozsz ortográfia lehet mulatságos, de a rozsz sors részvétet költ. — **L. A.** Erre a számrá megkésétt. De a jeles expeditio a jövő héten is meg fogja tenni a hatást. Levél ment. — **S. V. I.** Nem elég rozsz arra, hogy közölni lehetne. — **Quntln.** L. az előző üzenetet. — **H. I.** Az egyik megrajzolva a *Dzsentrí-naptárban* fog megjelenni. A másikat a lapban közöljük. — **Cs. L.** Kivánsága szerint van elintézte. — **K. E.** Besoroztuk. — **Zif.** Az első megjelent. — **M. E.** Válaszunkat ismeri. — **Frzs.** Ketteje a *Dzsentrí-naptárba* kerül. A kisebbeket a »B. J.« számára tettük félre. — **D. I.** Tojáss Dániel ur a jövő számban ígérte becses megjelenését. Igenis. — **Brthlms.** Úgyes. A *Dzsentrí-naptárban* fog megjelenni. — **T. M.** Nem sajnálná prostituálni ezt a becületes szívet? Azért, hogy egy kicsit sánta a helyesírása? — *Több kéziratról a jövő számunkban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Corona Aedificii.

E csarnok tetejéről néz le rád, ó magyar, tizenhatsz évfolyam, tele derűltséggel. Nem is szükség, hogy hozzája föltekints, majd leszállok hozzád én. De hogy prenumerálás végett a kiadó-hivatalba betekints, ez annál fontosabb rád nézve, mivel ott mérik a 2 firtos sorsjegyeket, amelyek közül, saját külön Orlicénk kiszámítása szerint, mindegyik a főnyertes.

Borszem Jankó.

Az 1885. év július 1-vel új előfizetést nyitunk a **Borsszem Jankó**-ra.

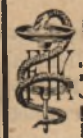
A „BORSSZEM JANKÓ” előfizetési ára:
 Negyedévre 2 frt.
 Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó” kiadó-hivatala
 Barátok-tere, »Athenaeum»-épület.

Kwizda köszvény-folyadékja

évek óta kipróbált szer köszvény, csúsz és idegbántalmak ellen.

Jelesnek bizonyult fizcamodások, az izmok és idegek feszültsége, véraláfutások, zúzódások, a bőr érzéketlensége, továbbá helyi görcsök (lábikragörccs), idegfájás, s kötelékek után származott dagاناتok ellen; főként erősítő szer nagyobb fáradságok, gyaloglások stb. előtt és után, valamint előhaladott aggkorban beállott gyöngeségeknél.

Valódi minőségben a következő czégeknél: BUDAPESTEN nagyban: Török József gyógyszer. király-utca, Strobenz testv., Thallmayer A. és Seitz, Pillich F. (kerpesi udvar); Kochmeister Frigyes utóda.

Főraktár: KWIZDA FERENCZ JÁNOS

kerületi gyógyszerész és cs. k. udv. szállítónál Kornenburgban.

Egy üveggel 1 frt o. é.

Ezenkívül a koronaországok majd minden gyógyszerárban vannak letétek, melyek a vidéki lapok által időnként köztudomásra hozatnak.

Szíves megfigyelésül. E készítmény vételénél kérjük a t. közönséget, mindig Kwizda köszvényfolyadékát kérni és arra figyelni, hogy ép úgy minden üveg, valamint a carton is a fentebbi védjeggyel van-e ellátva. 50

Az Athenaeum könyvkiadóhivatalában (Budapest, Ferencztek-tere, Athenaeum-épület) és minden hiteles könyvárusnál kapható:

A LEÁNYVÁRI BOSZORKÁNY.

Költői beszély.
 Irta Gróf Zichy Géza.
 Zichy Mihály tizenhárom rajzával
 Díszkötésben ára 10 frt.

Előfizetési felhívás

1885. jul. 1-én egy új egész évi előfizetést nyitunk a

„Magyar Merkur”

hiteles sorsolási tudósítóra.

Ezen lap magyar-német szövegben havonként 2-3-szor jelen meg, esetleg gyakrabban is, és közvetlen minden jelentékeny húzás után könnyen érthető és czélszerű tabellás áttekintéssel közli a hiteles húzási jegyzékeket, továbbá a hátralékokat t. i. a kisorsolt, de még át nem vett nyereményeket, emellett fogva a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.

Az előfizetés legczélszerűbben postautalványnyal eszközölhető és a Magyar Mercur sorsolási tudósítójához: Budapest hatvani-utca 17. czimzendő. 100

Előfizetési ár:

hérmentesen házhöz küldve, vagy posta útján egy egész évre csak 2 frt.

A Magyar Mercur kiadóhivatala.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

házánk egyik legszénsavdusabb SAVANYUVIZE

kítőző szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Az 1884-ik évi elszállítás 1,500.000 palaczk.

Kizárólagos főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. ásványvíz-szállítónál Budapeston. Ügyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

GUMMI KÉSZ HALHÓLYAG

csak valódi párisi, tucatanként 1 frittól 5 frittig, rövidke tucatanként 2 frt. — Legúj. párisi óvatossági szivacsok (Safety-Sponges) tiziként 2, 3 forint, legfinomabbak 4 frt. Továbbá többrendbeli különlegesség. Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve. Szállítás a legnagyobb titoktartás mellett (utánvétellel is).

Weisz J. jun., Bécsben, III. Löwengasse 28^{II} 96

EMLEKIRATOK.

Az „ATHENAEUM” könyvkiadó-hivatalában Budapest, Ferencztek-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szelezinski Györgynél, Stephansplatz 6.), kapható:

FRANKENBURG ADOLF.

Három kötet.
 8-ad rétv., 760 lap. Ára 3 frt 60 kr.

Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferenciek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szelinski Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

KÉPEK.

A zálogházban. Munkácsy Mihály eredetije után köre rajzolta Kollár Ferencz. 1 frt.
Egri nők. 1552. Festette Székely Bertalan. Színes könyomat. 1 frt.
Buszár Bravúr. Fest. Wágner Sándor. Szín. könyom. 1 frt.
Guyon Bikárd honvédtábornok a n.-szombati csatában 1848. dec. 18-dikán. Festette Orlai Petrich Samu. Színes könyomat. 1 frt.

A Magyar Jézálog-Hitelbank

100 frt névértékű 4% nyeresemény-kötvényei

teljes biztosság mellett **előnyös kamatozást** nyújtanak, mely körülmény, egyesülve az évenként háromszor történő huzásokkal, ezen értékpi-
pírt rendkívül ajánlatossá teszi.

Legközelebbi huzások ez év május 15-én
50,000 frt és szeptember 15-én 100,000 frt főnyeresemény és melléknnyereseményekkel.

A sorsolási terv értelmében minden kötvény legalább 100 frttal visszafizetetik s minden kötvény, ha az a névértékkel már vissza is fizetett, vagy arra már nyeresemény is esett, tovább is résztvesz minden nyeresemény-huzásban,

ugy, hogy egy kötvényre több ízben is eshet nyeresemény.

Magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank.

Budapest, Wurm-udvar.

Napi árfolyamon

kívül ezen kötvényeket, vonatkozva az új részletügyi törvényre,

részletfizetésre

is adjuk és pedig 15 havi, 7 frt-jával fizetendő részletekben, összesen 105 frtért.

Ezen ügyletnél a folyó kamatok részünkre járnak s a posta-s helyegdíjak a vevő által viselendők.

A befizetés tartama alatt v nyeresemény-jog a vevőt illeti.

98

„MARGIT“

gyógy-forrás-viz.

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek legjobb eredménnyel alkalmazzák; fűdő-, gége- és a gyomor hurutos bántalmainál.

Borral használva kiterjedt kedvelt-ségnek örvend.

KIZÁRÓLAGOS FÖRAKTÁR

Édeskuty L.

38 m. k. udv.-ásványviz-szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Margitszigeti gyógyfürdő.

Budapest főváros közvetlen közelében.

350 R. meleg artézi forrás — porcelán-, márvány-, kád- és kőfürdők zubanykészülékkel — nagyszerű kert — 300 teljes kényelemmel berendezett szoba — társalgási terem — kül- és belföldi lapok — naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a margitszigeti hévvíz kedvező eredménnyel használta-tott:

Köszvény — az ízületek, izmok, csontthártya, ideghüvely, ödült csúza. A csúz, köszvény, erőművi behatások, typhus után fellépő hűdésék. — Zsábák. — Osontbántalmakat, csontszúr, ízületi bajokat és külsértéseket követő elváltozások. — Fájdalmas hegek, merevség, hűdés. — Börbántalmak.

A hévvíz belseleg eredménnyel használtatott: ödült gyomorhurutnál és alhasi pangásoknál.

A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindennemű ásványvízzel. Rendelő orvos: **Dr. Verzár.**

Bérleteknél ugy a fürdő-, mint a menetjegyek együttes váltásánál árleengedés.

A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatnál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal óránként kétszer közlekedés.

A fürdő-idény május 1-én megnyittatott.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában.

Budapest. **A margitszigeti felügyelőség.**

69

Budapesti kiállítási sorsjegy á. 1 frt
FŐNYEREMÉNY ÉRTÉKE
100,000 ft.
20,000 frt
10,000 frt
5000 frt o. é. stb.
Az 1885. évi budapesti orsz. kiállítás sorsjáték kezelősége
Budapest, Andrassy-út 48.

4000 nyeresemény

11 sorsjegy 10 ft

Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferenciek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szelinski Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

MADÁCH IMRE ÖSSZES MŰVEL.

Kiadta: GYULAI PÁL.

A költő arcképével.

Három erős kötet.

Ára fűzve 7 frt 50 kr.

Díszes angol vászonkötésben arany metszéssel 9 frt.

Az „ATHENAEUM“ könyvkiadó-hivatalában Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szelinski Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

Ifj. BÉKESI FERENCZ KALANDJAI.

KÉT KÖTET.

Irta:

ALT MÓRICZ. (B. Jósika Miklós.)

Második kiadás.

Kis 8-adrétű 490 lap. — Ára a két kötetnek 2 frt.

